

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان از: حمید بهشتی

۰۸ فروری ۲۰۱۹

حاکمان جهان II بازگشت به مناسبات استعماری

برلین / کاراکاس / واشنگتن (گزارش ویژه) – آلمان به همراهی سایر کشورهای اروپا شورشگر ونزوئلای، خوان گویانو را به عنوان رئیس جمهور موقت به رسمیت می شناسد و با این کار خود را مسئول برکناری و نصب حکومت ها در کشورهای بیگانه می داند.

Harm Bengen

این تکبر بی مانند بخشی از سناریوی است که در واشنگتن نوشته شده و در اجرای آن برلین نیز همکاری می نماید تا از نفوذ روسیه و چین در امریکای لاتین بکاهند. در واشنگتن گفته می شود این نفوذ در ونزوئلا، کوبا و نیکاراگوئه از همه جا بیشتر است. به طوری که گزارش شده است ترمپ پس از جایگزینی گویادوی حرف شنو به جای رئیس جمهور ونزوئلا، نیکلاوس مادورو برنامه سرنگونی دولت های کوبا و نیکاراگوئه را در برنامه کار خود قرار داده است. اقدام مزبور به دنبال کودتای بی فرجامی انجام می گیرد که آن نیز با برنامه ریزی امریکا صورت گرفته بود. بدین طریق قدرت های امریکای شمالی و اروپا می کوشند حاکمیت جهانی استعماری قدیمی خود را نجات داده، دعاوی گذشته خویش را آشکارا مطرح می سازند.

اقلیتی آمادهٔ خشونت

المان، شورشگر ونزوئلایی، خوان گوایدو را به عنوان رئیس جمهور موقت به رسمیت شناخته و بدین ترتیب خلع رئیس جمهور منتخب ونزوئلا، نیکلاوس مادورا را اعلام نموده است. دولت المان با اقدام رسمی مزبور که دیروز اعلام گشت از دولت امریکا که علاوه بر آن این کشور را به حملهٔ نظامی نیز تهدید نموده است، تبعیت نموده و نیز از شماری از دولت های دست راستی امریکای لاتین، از جمله دولت برزیل که در کنترل نظامیان می باشد [۱]. علاوه بر آن دیروز شماری از سایر کشورهای عضو اتحادیهٔ اروپا نیز گوایدو را به رسمیت شناختند، از جمله انگلستان، فرانسه، اسپانیا و یک رشته دیگر از اعضای اتحادیهٔ اروپا. پارلمان اروپا این گام را در پایان هفته گذشته برداشته بود. حمایت غرب گسترده بوده، اما یکدست نیست. ایتالیا و ژلاند جدید تأکید نمودند که حاضر به دخالت مستقیم در امور سایر کشورها نیستند. در سطح جهان کشورهایی که گوایدو را به رسمیت شناخته اند اقلیتی می باشند دارای امکانات نظامی و اقتصادی عظیم که در گذشته بارها ثابت کرده اند که در اعمال نیات خود از به کار بردن خشونت ابائی ندارند.

قدرت های استعماری

به رسمیت شناختن شورشگران در کشورهای بیگانه خلاف مبانی حقوقی بوده، در گذشته از جمله از جانب المان کاری تازه نیست. قریب به پنج سال پیش مقامات المانی نه تنها از سرنگونی دولت موجود در اوکراین حمایت نمودند، بلکه بلافاصله پس از انجام اینکار غیر قانونی [۲] بازیگران این سرنگونی را به عنوان دولت رسمی اوکراین به رسمیت شناختند. البته به رسمیت شناختن شورشگر در حالی که رئیس جمهور منتخب هنوز بر مسند قدرت است چیز تازه ایست. کشورهای اروپایی با این اقدام متکبرانهٔ خویش که دولت کشور بیگانه ای را با بی قیدی و سرخود برکنار و نصب می کنند، بازگشت به رفتار تحکم آمیز آنان در دوارن استعمار است. از جمله این کشورها غیر از المان که دارای هژمونی در اروپاست کشور استعمارگر سابق بر ونزوئلا، اسپانیاست؛ سایر کشورهای اروپایی که تا کنون نیز مستعمراتی در منطقه دارند یکی فرانسه است با گینه فرانسوی، ایالتی در ماورای ابحار در مجاورت ونزوئلا؛ انگلستان با حاکمیت بر برمودا، کایمان، جزائر ویرجین و برخی جزائر دیگر بر چندین منطقه واقع در ماورای ابحار در کاریبیک در شمال ونزوئلا مسلط است؛ کشور سلطنتی هالند نیز مدعی چندین جزیره در فرم های مختلف حقوقی است. اینان اکنون با به رسمیت شناختن گوایدو حق حاکمیت ملی ونزوئلا را ربوده و آن را به وضعیت سابق مستعمراتی تنزل می دهند.

کودتای نافرجام

پیش زمینه رفتار استعمارگرانه قدرت های اروپائی را می توان در رسانه های امریکا مشاهده نمود. در این گزارشات موج جدید عملیات سرنگون سازی حکومت ونزوئلا با تهدید رئیس جمهور امریکا، ترمپ در اگست سال ۲۰۱۷ که امریکا اقدام به حمله نظامی را هنوز در برنامه خوش نگاه می دارد، آغاز گشت. نیویورک تایمز در گزارشی پنج ماه پیش نوشت که در پائیز سال ۲۰۱۷ برخی از افسران ونزوئلایی با آگاهی بر این تهدیدات نظامی بدین فکر افتادند که غیرمستقیم و از راه سفارت های امریکا در اروپا با دولت ترمپ تماس گرفته و طرح های خویش را برای اقدام به کودتا ارائه دهند و تقاضای کمک نمودند. بنا بر این گزارش واشنگتن از رساندن کمک مادی خودداری نموده، اما آنان را بدینکار تهییج نموده است. وزیر امور خارجه وقت امریکا Rex Tillerson در اول فیبروری ۲۰۱۸ اظهار داشت این قابل تصور است که "رهبری نظامی تغییر صلح آمیزی را سازماندهی نماید". و سناتور جمهوریخواه مارکو رابیو در پیام توییتری خویش مدعی گشت "جهان از نیروهای نظامی ونزوئلا در سرنگونی فرمانده کل قواء حمایت خواهد نمود" [۳]. البته در آغاز سال ۲۰۱۸ کودتای مزبور به موقع بر ملا گشت [۴]. بر طبق گزارش نیویورک تایمز، از قریب به ۳۰۰ تا ۴۰۰ نظامیانی که در این کودتا دست به کار بودند نیمی از آنان دستگیر گشتند. نیم دیگر که شناسائی نگشتند از قرار معلوم هدف فراخوان های اخیر خوان گوایدو، خطاب به افسران مخالف است که اکنون می باید به سرعت از استتار خارج گشته و به کودتا مجددا اقدام نمایند.

اقدام به سرنگونی

اما افشای کودتای مزبور پایان کوشش در جهت سرنگونی دولت در این کشور نیست. به طوری که در یکی از گزارشات خویش وال استریت ژورنال نوشته است بخشی از مخالفان سیاسی که اکثر آنها از نخبگان سفیدپوست مرفه می باشند بسیج گشته، می کوشند از همه امکانات موجود برای سرنگونی رئیس جمهور، مادورا استفاده نمایند. بر اساس این گزارش در اواخر ماه دسمبر گذشته گروهی از کارکنان دولت ترمپ با طرفداران سرنگونی که بر این نظر بودند که به دلیل کمبود توان خویش برای انجام سرنگونی و تحرک سیاسی لازم محتاج پشتیبانی از جانب جامعه جهانی هستند تماس گرفتند [۵]. بلافاصله سه پشتیبان از واشنگتن، به ویژه سناتور رابیو، وزیر امور خارجه مایک پمپئو و نیز مشاور امنیت ملی جان بولتون با طرحی خودسرانه خوان گوایدو را به رسمیت شناخته و اقدامات جانبی را برای تحریم نفت آغاز نمودند. وال استریت ژورنال نقل قولی از وزارت امور خارجه مؤرخ ۱۲ جنوری آورده است. "زمان آن فرا رسیده است که استارت عبور مرتب به دولت جدید زده شود" [۶] در روزهای بعد از آن گوایدو اقدامات مربوط به اعلام مشروعیت خویش را انجام داد و سایر گامها را در همکاری نزدیک با واشنگتن برداشت. معلوم نیست مقامات

المان تا چه میزان در عملیات مزبور دخیل بوده یا دستکم از آنها مطلع بوده اند. پیش از آن آنان همواره با سرنگون کنندگان ونزوئلانی همکاری نزدیک داشته اند. [۷]

سه ضربه برای جدائی سر از بدنه

در راستای حمایت از خارج برای ایجاد تحرک لازم در امر سرنگونی، المان و سایر کشورهای اروپائی با به رسمیت شناختن گواهدی شورش، با تمام توان خویش مشارکت نمودند، کاری که فقط تعویض یک دولت نامطلوب نیست. به طوریکه باز هم وال استریت ژورنال با اشاره به اسناد درونی دولت امریکا گزارش نموده است، قرار است سرنگونی دولت در کاراکاس یکی از سه ضربات جدا سازی سر از بدنه باشد که به دنبال آن نوبت به حکومت های کوبا و نیکاراگوئه می رسد. بنا بر این گزارش پیش زمینه اینکار این است که هر سه این کشور ها روابط نزدیکی با روسیه و چین برقرار نموده اند [۸]. و حال قرار است این روابط با استفاده از تمام نیرو قطع گردد. در واقع نیز نفوذ رشد یابنده نه فقط مسکو بلکه بیجینگ نیز حاکمیت جهانی قدرت های قدیمی استعماری و امریکای شمالی را مخدوش نموده است. هنگامی که با پایان یافتن دوران جنگ سرد این امر برای اولین بار صورت گرفت – جنبش های سوسیالیستی در بسیاری از کشورهای امریکای لاتین خواهان سلب حاکمیت استعمار نوی قدرت های آن سوی ابحار بودند – آن زمان امریکا و کشورهای اتحادیه اروپا برای ابقای هژمونی خویش به رژیم های نظامی متکی بودند. اکنون آنها برای تضعیف روسیه و چین به سرنگونی روی آورده و برای مستحکم نمودن حاکمیتی که در دوران استعمار داشتند قصد دارند مجدداً دعاوی حاکمیت استعماری خویش در مستعمرات سابق را تجدید نمایند.

پیاورقی

[1] S. dazu ["Jetzt auf Brasilien setzen"](#).

[2] S. dazu [Testfeld Ukraine](#).

[3] Ernesto Londoño, Nicholas Casey: Trump Administration Discussed Coup Plans With Rebel Venezuelan Officers. nytimes.com 08.09.2018.

[4] S. dazu [Putschversuch in Caracas](#).

[5], [6] Jessica Donati, Vivian Salama: Pence Pledged U.S. Backing Before Venezuela Opposition Leader's Move. wsj.com 25.01.2019.

[7] S. dazu [Umsturzversuch in Caracas](#).

[8] Jessica Donati, Vivian Salama, Ian Talley: U.S. Push to Oust Venezuela's Maduro Marks First Shot in Plan to Reshape Latin America. wsj.com 30.01.2019.

برگرفته از سازمان مراقب سیاست خارجی المان – ۵ فیروری ۲۰۱۹

<https://www.german-foreign-policy.com/news/detail/7850/>